

Ontslag

1. Het ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift met bijlagen van 23 september 2010 is namens appelland beroep ingesteld tegen een aantal besluiten van verweerster, meegedeeld in een brief van 16 augustus 2010, waarbij, onder meer, aan appelland ontslag is verleend.

Verweerster heeft op 8 december 2010 een verweerschrift ingediend.

De behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van de commissie te Eindhoven op 14 januari 2010. Verschenen is appelland, bijgestaan door mr. ...., advocaat te ....., Verweerster heeft zich laten vertegenwoordigen door haar gemachtigde mr. ...., advocaat te .....en drs. ...., vicevoorzitter van de Raad van Toezicht..

2. De feiten

2.1. Appelland is vanaf augustus 1980 in dienst van verweerster, dan wel haar rechtsvoorgangers. Vanaf 1 augustus 1992 tot 1 augustus 2004 was appelland voorzitter van het College van Bestuur.

Met ingang van 1 augustus 2004 is appelland teruggetreden als voorzitter van het College van Bestuur en is zijn functie gewijzigd in die van adviseur College van Bestuur. Appelland behield in die functie zijn honorering als voorzitter van het College en de daarbij behorende emolumenten. Tevens is er op 23 juni 2004 met appelland overeengekomen dat hij per 31 juli 2005 met vervroegd pensioen zal gaan; de aan dit pensioen verbonden aanvullende rechten en verplichtingen zijn hierbij nader ingevuld.

In juli 2005 hebben appelland en verweerster nieuwe afspraken gemaakt. Daarbij is onder meer overeengekomen dat appelland nog voor bepaalde tijd, tot en met 31 juli 2007, bij verweerster werkzaam zal blijven. Na beëindiging van deze overeenkomst zullen afspraken met betrekking tot het vervroegd pensioen van toepassing zijn, zoals neergelegd in een nadere overeenkomst inzake pensioen van dezelfde datum. Daarin is onder meer overeengekomen dat appelland pas op 31 juli 2007 gebruik zal maken van de mogelijkheid om met pensioen te gaan, tenzij alsnog een latere datum wordt overeengekomen.

Na afloop van deze overeenkomst op 31 juli 2007 is deze door partijen stilzwijgend voortgezet, waardoor een overeenkomst voor onbepaalde tijd is ontstaan.

Op 13 juni 2007 is een overeenkomst gesloten tussen appelland, verweerster en de Hogeschool ....., waarbij appelland voor de periode van 1 november 2006 tot 1 augustus 2007 wordt gedetacheerd bij ....., teneinde daar het lectoraat maatschappelijk ondernemen te vervullen. Ook deze overeenkomst is na de einddatum stilzwijgend voortgezet.

2.2. Vanaf juli 2009 zijn gesprekken met appelland gevoerd over een beëindiging van de arbeidsrelatie. Appelland heeft niet ingestemd met de aan hem gedane voorstellen tot het aangaan van een beëindigingsovereenkomst.

Bij brief van 9 juli 2010 heeft verweerster aan appelland meegedeeld dat zij voornemens was de arbeidsovereenkomst op te zeggen primair op grond van artikel H-57 lid c van de CAO BVE en, subsidiair, op grond van artikel H-57 lid e van de CAO BVE. In deze brief wordt tevens aan appelland meegedeeld dat het verzoek tot voortzetting van de detachering naar ..... per 1 augustus 2010 niet wordt ingewilligd.

Nadat appelland tegen het voornemen het dienstverband te beëindigen schriftelijk verweer had gevoerd, heeft verweerster bij besluit van 16 augustus 2010 met ingang van 1 maart 2011 het voorgenomen ontslag op de primaire en subsidiaire grond verleend.

2.3. Appelland heeft beroep ingesteld tegen het aan hem verleende ontslag en tegen het beëindigen van de detachering. Het beroep tegen aan aantal andere in de brief van 16 augustus 2010 opgenomen besluiten betreffende de opschorting van de loonbetaling en andere emolumenten heeft appelland ter zitting niet gehandhaafd.

2.4. Met betrekking tot de beëindiging van de detachering heeft appelland aangevoerd dat dit gelet op de definitie van schorsing in artikel H-38 van de CAO BVE moet worden gezien als een schorsing en dat verweerster bij het nemen van dit besluit de procedureregels van de CAO BVE niet heeft gevolgd.

2.5. Tegen het ontslag op de primaire grond heeft appellant, samengevat, in hoofdzaak aangevoerd dat zijn werkzaamheden niet overbodig zijn geworden of zullen worden. Daaronder vallen ook zijn werkzaamheden als lector bij ..... en de door hem verrichte activiteiten in verband met het schrijven van een proefschrift, waarop hij wil promoveren. De adviesfunctie binnen de organisatie van ..... is ook niet overbodig geworden, omdat er nog meer dan genoeg te adviseren valt.

De subsidiaire grond van het ontslag heeft appellant bestreden met het argument dat er geen sprake is van gewichtige redenen, aangezien hij, anders dan verweerster stelt, niet verplicht is tot het doen van opgave van zijn nevenwerkzaamheden en de daaruit genoten inkomsten.

2.6. Verweerster heeft in verweer de standpunten van appellant gemotiveerd bestreden. Voor zoveel nodig zal daarop in het hierna volgende worden teruggekomen.

3. De motivering

3.1. De Commissie is van oordeel dat van een schorsing in de zin van artikel H-38 e.v. van de CAO BVE geen sprake is. Appellant is blijkens de overeenkomst van 14 februari 2005 aangesteld in de functie van adviseur College van Bestuur. De werkzaamheden, die door appellant op basis van de detacheringsovereenkomst ten behoeve van ..... worden verricht, maken geen onderdeel uit van de functie waarin appellant bij verweerster is aangesteld en zij behoren niet tot de organisatie van verweerster. Het niet verlengen van de detacheringsovereenkomst betekent op zichzelf niet dat appellant wordt ontheven uit de werkzaamheden die appellant zou dienen te verrichten in zijn functie bij verweerster. Ten aanzien van een besluit tot beëindiging van de detachering is de Commissie niet bevoegd. Het beroep voor zover gericht tegen de door appellant gestelde schorsing moet daarom niet-ontvankelijk worden verklaard.

Overigens merkt de Commissie op dat, zo appellant gevolgd zou worden in zijn opvatting dat sprake was van een schorsing, ook in dat geval het daartegen gerichte beroep niet-ontvankelijk zou zijn. Het besluit om de detacheringsovereenkomst niet verder te verlengen is aan appellant meegedeeld bij brief van 9 juli 2010. Zoals uit de tekst van die brief duidelijk blijkt betrof dat geen voornemen tot een besluit, hetgeen appellant ook zo begrepen heeft; hij heeft immers met zijn brief van 2 augustus 2010 wel verweer gevoerd tegen het ontslag, maar niet tegen een door hem als schorsing ervaren besluit ter zake van de detachering. Op 23 september 2010 was de termijn om beroep in te stellen tegen de beëindiging van de detachering dus al geruime tijd verstreken.

3.2. Het ontslag is aan appellant primair verleend op grond van opheffing van de betrekking als bedoeld in artikel H-57 onder c van de CAO BVE.

Bij de beoordeling hiervan stelt de Commissie voorop dat het in beginsel aan verweerster vrijstaat om de inrichting van haar organisatie te bepalen en te beslissen welke functies daarin moeten worden opgenomen. Toetsing hiervan door de Commissie kan slechts een marginaal karakter dragen. Dit in aanmerking nemende is de Commissie van oordeel dat niet kan worden gezegd dat verweerster in redelijkheid niet heeft kunnen beslissen de door appellant vervulde functie van adviseur College van Bestuur op te heffen.

De Commissie heeft hierbij laten meewegen dat uit de door partijen op 23 juni 2004 gesloten overeenkomst inzake vroegpensioen onmiskenbaar de bedoeling blijkt dat appellant na zijn aftreden als voorzitter van de Raad van Bestuur nog slechts een beperkte tijd, en wel tot 31 juli 2005, met behoud van salaris als adviseur aan de organisatie van verweerster verbonden zou blijven, waarna hij dan met FPU-ontslag zou gaan. Weliswaar is het dienstverband hierna nog voortgezet, doch ook in de later gesloten overeenkomst van 11 juli 2005 staat de tijdelijkheid van het adviseurschap van appellant, nu tot 31 juli 2007, voorop.

Daarnaast is het zo dat, zoals tussen partijen in confesso is, ten tijde van het verlenen van het ontslag, aan de functie van adviseur al zeer geruime tijd, tenminste een jaar, inhoudelijk geen daadwerkelijke invulling werd gegeven. Dat hoefde ook niet, omdat in artikel 2 van de overeenkomst van 11 juli 2005 uitdrukkelijk is opgenomen dat zowel verweerster als appellant het recht hebben om op grond van niet nader toe te lichten redenen te besluiten dat appellant geen werkzaamheden meer zou verrichten, waarna het dienstverband dan op 31 juli 2007 zou eindigen.

Het is dus de kennelijke bedoeling van partijen in de terzake van het adviseurschap gesloten overeenkomsten geweest dat deze functie een tijdelijk karakter zou dragen. Daarom is de Commissie van oordeel dat, mede gelet op het feit dat door de stilzwijgende voortzetting na 31

juli 2007 een overeenkomst voor onbepaalde tijd was ontstaan, dat appellant geen FPU-ontslag nam en ook geen overeenstemming met appellant over het voorstel voor een beëindigingsregeling kon worden bereikt, verweerder in redelijkheid heeft kunnen besluiten de functie van adviseur College van Bestuur op te heffen en het dienstverband met appellant op die grond op te zeggen.

Nu het ontslag voorts in de lijn ligt van de immer beoogde beperkte duur van de adviseursovereenkomst en de reeds geruime tijd bestaande totale afwezigheid van feitelijke adviseurswerkzaamheden, is in elk geval van een kennelijk onredelijk ontslag geen sprake.

3.3. Aangezien het ontslag op de primaire grond in stand kan blijven, ziet de Commissie geen reden om nog te beoordelen of de weigering van appellant om opgave te doen van zijn nevenwerkzaamheden en-inkomsten kan worden aangemerkt als een gewichtige reden voor een ontslag als bedoeld in artikel H-57 onder e van de CAO BVE.

Op grond van het voorgaande beslist de Commissie als volgt:

4. De beslissing

De Commissie van Beroep:

verklaart het beroep tegen het besluit tot beëindiging van de detachering niet-ontvankelijk;

verklaart het beroep tegen het ontslagbesluit ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 14 januari 2011 door mr. A.A.M. Mollee, voorzitter, mr. H.P.H. van Griensven, mr. dr. B.J. van der Net en G. Deijs, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.

In verband met een oververtegenwoordiging van het aantal leden, gekozen door de werkgevers, heeft het lid Van Griensven, overeenkomstig artikel 18, vierde lid van het Reglement Commissie van Beroep, zich van stemming onthouden.